

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 80 fl.
rândul cu litere garmond.

Delegațiunile.

Sibiu, 23 Decembrie n.

Vineri s'au intrunit delegațiunile la Viena, în sesiune extraordinară. S'au constituit, au ales comisiunile, apoi Sâmbătă au fost primite la palat. Pentru a le putea primi, Maiestatea Sa a venit din Schönbrunn, unde se afla de când se bolnăvisse, cu trăsura la Viena. Pe unde a trecut, casele erau frumos împodobite cu steaguri, și multime mare de oameni a aclamat cu căldură pe Maiestatea Sa. La poarta Burgului a fost așteptat Monarhul de un public ales vienez, în frunte cu primarul *Dr. Lueger*, care a salutată cu o vorbire scurtă pe Maiestatea Sa, iar Maiestatea Sa a răspuns iarăși pe scurt, mulțămind pentru buna primire.

La orele 11 Maiestatea Sa a primit apoi în sala de recepție delegațiunea ungară. A fost condusă de prezidentul ei *Barabás Béla*. La alocuțiunea scurtă a acestuia, în care Maiestatea Sa a fost asigurat de omagiala supunere și credincioasă alipire ce i-o păstrează națiunea maghiară, și s'a dat expresiune bucuriei, pe care a simțit-o întreaga populațiune a Ungariei, luând cunoștință despre norocoasa însănoșare a Maiestății Sale, Maiestatea Sa a răspuns următoarele:

„Asigurarea alipirei Dvoastre, și exprimarea bucuriei pentru reînnoșarea mea, mă umplu de sinceră mulțămire. Primiți călduroasele mele mulțămiri. Cu vie satisfacție pot accentua, că dela ultima intrunire a delegațiunilor regnicolare, raporturile externe ale monarhiei au rămas în toată privința *îmbucurătoare*. Atenuarea unor contraste în situația internațională, experimentată deja în trecut, se menține, spre bucuria noastră. Ostănelele tuturor puterilor sunt îndreptate într'acolo, ca continuându-se, după pu-

tință, comunicarea reciprocă plină de încredere, se contribuie la mai departea liniștire și la *întărirea păcii generale*.

Ținând la bazele probate ale politicei noastre și sprijiniți de raporturile amicabile ce le avem cu toate puterile, vom stăruși și mai departe, cu toată tăria, ca să asigurăm menținerea păcii și totodată și dezvoltarea și promovarea neconturbată a buneistării a popoarelor monarhiei.

Ministeriul meu de războiu s'a mărginit la măsura inevitabilului necesar cu privire la trebuințele curente ale armatei și ale marinei, și tot așa au fost reduse în mod esențial și trebuințele referitoare la creditul extraordinar militar.

Bosnia și Herțegovina își vor acoperi și în anul viitor trebuințele din propriile lor venituri. În fața urcării ordinare a cheltuielilor administrative, isvorâte din continua dezvoltare, stau și niște venituri mari, eșite din permanenta înaintare economică a acestor țări.

Fiind convins, că la examinarea propunerilor înaintate veți manifesta obicinuita considerație și îndemnare de jertfire, urmăresc activitatea Dvoastră cu cele mai bune dorințe și vă salut din inimă.

La orele 12 Maiestatea Sa a primit delegațiunea austriacă, căreia i-a dat același răspuns, ca celei ungare.

Delegațiunile au votat apoi guvernului comun indemnizare pe trei luni, și sesiunea extraordinară a delegațiunilor a fost încheiată. Sesiunea ordinară se va deschide în 20 Ianuarie 1908. Sâmbătă sara membrii delegațiunei ungare au plecat acasă la Budapesta.

În audiență. Prim-ministrul ungar *Wekerle* a fost primit Sâmbătă la orele 10 în audiență de o oră, pentru a face raport Maiestății Sale despre situația politică dela noi.

Din Austria.

Prim-ministrul austriac, baronul *Beck*, și-a aprins numai paie în cap cu declarația făcută în reichsrath, în favorul stăpânitorilor nostri. Majoritatea parlamentară din Austria nu-l aprobă, și a decis, ca declarația să fie pusă la ordinea zilei pentru a fi discutată în reichsrath. Reichsrathul va aduce deci nouă hotărîre, și-și va permite se desbată în mod amănunțit chestia de naționalitate din Ungaria, scoțând poate la iveală toate nedreptățile cari se fac aci celor de limbă nemaghiară, din partea celor dela conducere.

Știm despre ce e vorba. Reichsrathul a votat o rezoluțiune, de înțelesul, ca guvernul austriac să stăruie pe lângă cel unghuresc, ca nedreptățile față de popoarele nemaghiare din Ungaria să înceteze, și ca legea de naționalități dela anul 1868 să fie executată în mod conștientios, după dreptate și echitate.

Ai nostri au văzut în aceasta un amestec în trebile interne ale statului ungar, și au cerut satisfacție și reparare dela guvernul din Austria, iar ministrul-prezident dela Viena, baronul *Beck*, s'a văzut indemnă, de dragul păcii, să facă în ședința de Marți a reichsrathului următoarea declarațiune:

„În ședința dela 12 Decembrie a reichsrathului eu m'am fost declarat hotărît în favorul principiului neamestecului reciproc în afacerile interne ale celor două state ale monarhiei. Reichsrathul în ședința sa de ieri a primit însă o moțiune, care se refere la legea naționalităților din Ungaria. Consecvent cu declarațiile mele de mai înainte, trebuie să-mi exprim părerea, că moțiunea de ieri *constitue un amestec în chestiile interne ale Ungariei*, un amestec, care nu e în concordanță cu dreptul ei de suveranitate. Precum noi cerem, ca acest drept al nostru să fie respectat, tot așa *trebuie să respectăm și*

noi acest drept al altora. Declar prin urmare, că guvernul nu e în poziția de a putea împlini îndrumarea ce i-s'a dat, deoarece chestiunea aceasta zace în afară de sfera noastră de competență.

Imi iau voia a ruga în același timp reichsrathul, ca pe viitor să se ferească de a se amesteca în afacerile ungare și să nu peardă dinaintea ochilor principiile diplomatice, dacă nu vrea să dea naștere la complicațiuni neplăcute.

Cuvintele acestea ale baronului *Beck* n'au aflat în reichsrath răsunetul așteptat. Nu s'a auzit nici un glas de aprobare. Glasuri de nemulțămire însă destule. S'a și sculat imediat deputatul *Choc* și a protestat cu energie în contra declarațiunilor ministrului-prezident *Beck*, căruia oratorul nu-i recunoaște dreptul să critice și să desaprobe o hotărîre a reichsrathului, adusă în toată regula. Un astfel de procedeu nu poate fi admis, pentru că vatămă sentimentele camerei. Cuvintele acestea ale lui *Choc* au fost primite cu aplauze din partea majorității reichsrathului.

Deputatul *Choc* în numele său și al deputatului *Schilliger* a făcut apoi propunerea, ca declarația ministrului-prezident *Beck* să nu fie luată la cunoștință, ci să fie pusă în ședința viitoare la ordinea zilei, pentru a se deschide discuție asupra ei.

Cu mare greutate a putut fi înduplecat *Choc* să șteargă din propunere cuvintele „în ședința viitoare”, iar reichsrathul a primit apoi propunerea sa cu 221 voturi contra 154. Declarația va fi deci discutată în reichsrath și poate că vor fi scoase la iveală, cum am spus, toate durerile naționalităților nemaghiare din Ungaria.

Cel mai nemulțămît cu declarația baronului *Beck* a fost primarul Vienei *Dr. Lueger*, care în cuvintele reichsrathului s'a exprimat

FOIȘOARĂ.

Țiganca.

— Povestire cehă. —

(Urmare).

— „Prăpădiții de ei, — zise Toma răsufând mai ușor, — că ce frică mi-au mai băgat în oase! Dacă ne vedea numai unul dintre ei, nu mai scăpam. Ne-ar fi încunjunat toți, din toate părțile, și ne-ar fi despoiat de tot ce aveam la noi și pe noi. N'a pățit-o anul trecut murariul cu ei? Venia dela târg și singur fiind, iar ei mulți, i-au luat toți banii ce-i primise murariul pentru vacile vândute în târg. Și acela e om destul de mare și curagios! Dar nu poți cu ei. Că-s niște oameni primejdioși. Știu să te farmece, și să te facă să-ți perzi firul gândirii.”

Iulina nu vorbea. Poate că nici nu auzia ce-i spune Toma. Era prea îngândurată, simția încă și acum căldura privirei ce i-o îndreptase țiganul, și simția cum o arde la inimă. Și o durea rău. Durerea i-se urca la cap și o făcea să nu mai știe gândi și să nu mai poată vorbi.

În starea aceasta a ajuns în sat, unde a întins numai mâna lui Toma și a alergat acasă.

*

Palidă ca ceara și obosită era Iulina când s'a așezat în pat. Voia să doarmă, dar nu putea. Ochii îi avea întredeschiși, pentru că pleoapele nu voiau să se apropie una de alta. Voia apoi să sară din pat, pentru a se gândi la aceea ce a fost, și mai ales la aceea ce va fi, dar nu putea să o facă nici aceasta. Era ca amețită și ca înșepenită de tot. Nu mai era stăpână pe simțirile ei. Trecutul ei îl vedea aruncat într'un abis adânc, adânc, și de alta nu mai știa să-și dea seama de nimica. Viitorul însă și-l vedea tot mai bine. Colo, undeva, departe, pe o insulă părăsită, îl vedea învălit în negură deasă.

Când au început apoi cocoișii se cânte de mezul nopții, și-a adunat toate puterile, a sărit din pat, a eșit din casă, și a plecat pe stradă, nici ea nu știa că unde și încotro. Dimineața a găsit-o crâșnicul, când a venit să tragă clopotul la rugăciunea de dimineața, în ușa sfintei biserici, ingenunchiată și cu mâinile încrucisate. Se ruga! Nu s'a minunat crâșnicul de treaba aceasta, știind bine, că fata își serbează nunta peste

câteva zile, prin urmare se cuvine se ceară ajutorul de sus pentru greul ce o așteaptă în noua casă și ocupațiune.

Iulina a intrat în biserică și s'a rugat și acolo, din inimă curată. Și mirosul de tămâie și de ceara din biserică, apoi rugăciunile cele sincere și ferbinți, au făcut de i-s'a limpezit de nou mintea și cugetarea. Când a sosit acasă dela biserică, era sprintenă și veselă, ca nici când altă dată. Pe drum își zicea ea în sine: „Păgânul acela de țigan m'a fermecat eri, de aceea eram așa de buimăcită astă noapte. Cine ar crede, că unui astfel de țigan nu e bine să-i privești în față, dacă nu vrei să o pățești rău? De a-și putea numai să-mi răsbun asupra păgânului acestuia! Și de a-și ști cum, pe ce cale a-și putea să-mi răsbun?”

Când era spre inserate, vine Toma la ea, îmbrăcat de sărbătoare. O roagă să se îmbrace și ea iute, și să meargă apoi împreună la cârcimă. De seară va fi petrecere mare acolo. Merge multă lume. „Știi, țiganii de eri?” — îi zise el. „Sunt la noi în sat, și pe seară își arată măestria în ași da peste cap, a mânca foc, a cânta și a juca. Vino iute, să ne găsim un loc bun. Dar ce șod privești tu la

mine! Nu te-am mai văzut uitându-te astfel. Dar grăbește. Ție de altcum îți place cântarea, și jocul și mai mult. Nu înțeleg deci, de ce te codești atât de mult?”

Adevărat, că Iulina iubia mult cântarea și ziua întregă ar fi tot cântat, dacă lumea nu și-ar fi bătut joc de modul cum știa ea să-și poarte glasul. Ea nu cânta cum cântau celelalte fete din sat, ci cu totul altcum. Nici nu se poate spune, cum cânta. Și tot așa era ea și la joc. Cu greu se îndupleca câte un fecior să o iee și pe ea la joc, fiindcă trebuia să bage bine de seamă să nu-i sboare din brațe, pentru că se învărtă ca argintul viu, și până făceau alte fete câte un pas înainte ori înapoi, ea făcea zeece.

Iulina n'are poftă însă să meargă la crișmă, la producția țiganilor, cu toate că iubia atât de mult jocul și cântarea. Nu e mirare. După cele întâmplare, se temea să mai dea față cu țiganul, care are ochi atât de fermecători. Dar Toma o ruga mereu să nu-i strice voia bună, pentru că el voia atât de mult să vadă ce știu țiganii acestia, și apoi mire fiind, nu se ovină să meargă singur la astfel de petreceri, ci numai însoțit de iubita lui mireasă.

astfel asupra procedurii prim-mini-strului austriac:

„Ministrul-prezident în loc să se mulțamească, că i-am votat transacțiunea, ne ține lecții. Dacă ar fi făcut numai declarația, că guvernul nu poate executa îndrumarea ce i-s'a dat, ne-am fi împăcat. Dar să ne dee lecții, asta n'o suferim“.

O explicație corectă a dat apoi votării rezoluției cu pricina, deputatul *Redlich*, în ședința de Mercuri, spunând, că ea nu formează de loc o amestecare în afacerile interne ale unui stat străin, după ce Austria și Ungaria formează un întreg, compus din două părți ale monarhiei, unite împreună prin sancțiunea pragmatică. Nu poate deci să iee nime în nume de rău, dacă Austriacii se ocupă și cu afaceri ungare, după ce Ungaria e parte a întregului la care aparțin, și încă o parte, pentru care Austria a adus și aduce mari jertfe. Rezoluțiunea votată de altcunum e vre-o acțiune dușmănoasă în contra guvernului ungar, ci e urmare firească a apelului făcut din partea ministrului prezident austriac, ca reichsrathul se creeze raporturi amicabile între cele două state. Reichsrathul le-a creat, pentru că a votat transacțiunea. Și-a spus însă și părerea, că raporturile numai atunci vor fi cu adevărat amicabile, dacă în Ungaria vor fi toți mulțamiți, iar ca să fie toți mulțamiți, să cere executarea legii de naționalități. Nu e poruncă deci, ci dorință, de caracter mai mult *etic* decât politic. E dorința, ca și în Ungaria se prindă teren *principiile dreptății*, pentru conservarea culturii naționale.

Da, e dorință, zicem și noi, care nu e numai a celor din Austria, ci a întregii lumi civilizate, după cum au prilej aproape în fiecare zi să se convingă stăpânitorii noștri. Ar fi bine deci, dacă s'ar gândi odată serios să o — *implinească!*

Cronică bisericească.

Viața preotului.

Preacuvioșia Sa arhimandritul *Iuliu Scriban* publică în revista „*Vitorul*“ din București o lucrare mai mare, despre chemarea preotului, ca conducător luminat, harnic și demn pentru păstoriții sei în toate cerințele vieții omenești, și despre felul cum trebuie să-și îndeplinească preotul această chemare, ca să-și poată câștiga respectul și încrederea credincioșilor sei, precum și stima neamului întreg și chiar și a străinilor. O condiție de frunte pentru ajungerea acestui scop este *viața curată a preotului*, pe care Preacuvioșia Sa o precizează după cum urmează:

Condițiunea unei *vieți curate a preotului* e atât de esențială, că zadarnică este orice activitate și risipită orice isbândă, dacă preotul nu va fi singur îndeplinitor al celor ce spune. Când este

vorba să-și câștige „respectul și încrederea păstoriților săi“, alfa și omega este de a avea o viață nepătată. Căci lumea nu te poate aprecia, decât în cadrul ideii pe care o reprezintă. Așadar reprezentința morala creștinismului, cauți împărăția lui Dumnezeu: trăește mai întâiu tu într'însa.

Din aceasta urmează, că preotului i-se cere să fie consecvent, să păstreze relațiunea firească ce există între chemarea lui și traiul pe care-l duce. Orice abatere dela acest punct compromite cea mai frumoasă activitate și demoralizează pe bietul popor. Căci dacă ajunge el să observe acest dureros conflict între faptă și vorbă, nu mai poți avea nici o autoritate și influență asupra lui, ba te mai încaroi și de ridicul.

Lipsa acestei consecvențe aduce cazul de care e vorba în evanghelii: al smintelei. „Vai de acela prin care vine smintea“, și în această situațiune va fi preotul, care va da motiv să se rădă pe socoteala lui, că nu e consecvent.

Dacă răul rezultat de aci ar fi numai privitor la persoana lui, încă n'ar fi nimic. Dar nenorocirea e, că ceea ce face, se răsbună asupra religiei. Căci deși nu e nici o consecvență logică, că legea ar fi vinovată de ceea ce vestitorii ei fac, totuși sunt o mulțime de alte considerațiuni, după cari purtarea neconformă preceptelor, păgubește preceptele însăși.

Din ce motiv? Din acela, că numai omul cu o cultură care îi disciplinează serios judecata ajunge de nu stabilește o legătură de cauză și efect între legea creștină și servitorii ei, cari o calcă. Dar sunt mulți de acestia? Când dimpotrivă, vedem în societatea noastră, că chiar oamenii culti se slujesc de judecăți, cari denotă o disordine în legile judecătii sănătoase, ce să mai umbli cu argumente, că creștinismul nu e de vină pentru păcatele oamenilor? Și lucrul în sine vădit că e așa, noi nu ne putem lipsi de puterea acestui argument, dar vor fi mulți să-l observe! Până la dânsul răul se face, iar religiea e păgubită.

În această privință să ascultăm cuvintele episcopului *Lelong* din Nevers (Francia) din cartea sa „*Păstorul cel bun*“: „Acum, când credința e mai slabă, și suflitele se ridică mai greu cătră supranatural, pentru popor preotul reprezintă adeseori religiea și după preot va judeca el despre religie“.

Lucrul acesta cu tristețea îl confirmă istoria, că după păcatele preoților s'au creat mulți dușmani pentru religie. El s'a petrecut cu biserica catolică, căci decadența clerului a alimentat cu putere acum două secole curentul materialist și anticreștin în Franța. Iată cum un autor german apreciază pe acei oameni, cari s'au revărsat cu pasiune în albia materialistă: „Pentru a aprecia drept meritul nemăsurat al acestor oameni, trebuie să ne înfățișem în minte starea de atunci a societății fran-

coze, contra căreia ei și-au îndreptat atacurile lor: desfrânarea unei curți mizerabile, asculterea orăbă, o popime, *căutând numai să domneasă, făcând, stricată până în măduua oaselor, o biserică adânc căzută, care mai cerea respect, o administrațiune, o justiție, o stare a societății, care până în cel mai înalt grad trebuia să revolte pe orice om de cugetare și orice sentiment moral. A împoșca cu ură și dispreț contra josiției și făcând stărea existente, a fi provocat inimile oamenilor la indiferență contra idolului lumii și a le fi trezit la conștiința autonomiei lor, e meritul nemuritor al acestor bărbați“.*

Iată dar, cum stricăciunea unui oler, ce și-a uitat chemarea, a contribuit la dezvoltarea unei direcțiuni contrare creștinismului. În practică așa se întâmplă lucrurile în ciuda teoriei. Și nu putem face abstracțiune de dânsa. Umblăm de exemplu cu principii: non ex opere operantis, sed ex opere operato, pentru a combate pe cei ce refuză a se duce la slujbele preoților cu nume rău. Principiul e drept, căci el ne spune, că nu persoana trebuie s'o avem în vedere, ci lucrarea sfântă săvârșită de el, care prin caracterul ei tot sfântă rămâne. Totuși, rațiunea îi una, inima-i alta. Omului îi vine oarecum greu să se ducă sau să aibă a face cu cel ce nu ține la consecvența chemării sale.

În lucrurile acestea suntem aproape toți de acord, pentru că exemplele ne sillesc să fim. Cine oare dintre preoți n'are număroase exemple pentru a sprijini aceste afirmațiuni? Cine n'a auzit persoane laice tânguindu-se de felul cum unii servitori ai altarului își înțeleg misiunea? Cazurile sunt așa de multe, că mă lipsesc de trista sarcină de a cita vreunul.

Vom lua mai bine un caz abstract și vom zice: Preotul care e următor sincer al chemării sale, trăind după evangelia Domnului său, având ținuta deamă și fiind totdeauna la datorie, ostenindu-se cu toată inima pentru serviciul său, fiind săritor și milostiv, gata la mângăere și sfat bun, stricând cele fără folos și zidind cele bune, acest preot nu se va putea să nu-și capete stimă, iubire și atașamentul păstoritului cătră păstor.

Aceste cazuri în abstract le-au studiat în lucrările lor doi romanțieri, unul englez și altul italian. Cel din urmă, *Manzoni*, în romanul cu un suflu atât de frumos creștin, *Logodnicii*, pune doi preoți. Unul caută în fața oamenilor și nu-și face datoria, nu sprijină pe cel apăsător, altul e un caracter apostolic, și cu cuvântul evanghelic înalță inima amărâtă a celor ce vin la dânsul. Ei bine, nu ești cu altă simțire după cetire, decât cu ură contra celui ce nu s'a purtat după oficiul său, și plin de simpatie cătră celalalt. Autorul celalalt e *Goldsmith*. El scrie parohul din *Wakefield* (citește *Uekfield*), care e tradus în toate limbile, și în românește. E viața unui preot de țară, a cărui cugetare e

totdeauna cea dreaptă și cu convingere creștină lucrează după dânsa. E străbătut de multe furtuni, el știe însă să menție în familia sa o atmosferă de cuviință și cumpătare creștină, punându-se de-a curmezișul apucăturilor lumesci. Chiar în nenorocire știe să-și ție firea și te cucerește prin tăria religioasă care e într'însui. Ei bine, pe un asemenea om de sigur că și în viața socială îl stimezi, îl respecti pentru consecvența vieții, pentru că trăiește în cadrul ideii pe care o reprezintă, îl iubesti și cu plăcere te apropii de dânsul. (Va urma).

Din România.

Inaugurarea pavilionului soc. „Pânea zilnică“.

Duminică, 15 Decembrie nou, la orele 12 din zi, M. S. Regina, însoțită de A. S. R. Prințesa Maria, a asistat la inaugurarea pavilionului societății de binefacere, de sub înaltul său patronaj, „*Pânea zilnică*“, ridicat în București.

La sosire, Maiestatea Sa a fost primită de dna *Triandafil*, prezidenta, care a oferit câte un frumos buchet de flori Maiestății Sale și A. S. R. Prințesei, de doamnele de onoare ale M. S. Reginei de celelalte doamne din comitet, de d. primar al capitalei, de d. prefect al județului, precum și de alte persoane de distincțiune, cari au fost invitate a lua parte.

Serbarea s'a început cu un serviciu religios, după care P. S. S. Arhiepiscopul *Nifon Ploesteanu*, vicarul Sfinței Mitropolii, a ținut următoarea cuvântare:

„Maiestate! Alteță Regală! Doamnelor și domnilor!

Încă o stea binefăcătoare a apărut de curând pe orizontul scumpei noastre patrii. Încă un lăcaș de alinare a suferințelor și de îndulcire a mizeriei acelor urgisiți de soarte, se inaugurează astăzi.

Această stea binefăcătoare și acest lăcaș plin de milă față de cei nenorociți, este: „*Pânea zilnică*“, a cărei menire este de a procura zilnic o bucată de pâne și o fiertură caldă celor flămânzi.

Nimeni nu poate avea azi o mai legitimă mândrie și nici o mai senină emoțiune de cât buna noastră Doamnă, M. S. Regina *Elisabeta*, care întemeind, încă din anul 1871, societatea de binefacere ce I poartă numele și susținându-o cu toate greutatețile, pas cu pas, într'un șir de 36 ani, vede în sfârșit atins țelul meru așteptat, căci societatea „*Regina Elisabeta*“, mică la început, prin oblađuirea Augustei noastre Suverane a dat naștere altor filiale, ca: *Azilul de bătrâni*, *Poliolinica*, *Vatra luminoasă* și *Pânea zilnică*.

Pentru credința și rugăciunile strămoșilor noștri, bunul Dumnezeu a făcut milă cu noi, și a trimis în mijlocul nostru pe unsul Său, pe M. S. Regele *Carol I*.

Pe când Maiestatea Sa Regele lucrează necontentit pentru a redeștepta și

i-ar fi pus cineva pe obraz. Pe bină apăruse țiganul ei, cu chitara în mână, și lângă el o fetiță subțirică, neagră ca și el.

O ură nespuse simți *Iulina* în contra acestei fete, pe care n'o cunoștea, și n'o văzuse până aci.

— „E fratele și sora“, vorbeau două vecine lângă *Iulina*. Și auzind vestea aceea, i-a trecut *Iulinei* ura și dușmănia. Din contră, zicea în sine, că fată mai frumoasă ca fata asta de țigan n'a văzut. Și iarăși zicea ea în sine, constatând acest schimb repede de păreri, că „de bună seama, iar am năzozit“.

Ochii țiganului umblau roată prin sală, și au ajuns la *Iulina*. Țiganul a început să suridă, întocmai cum a făcut și eri cu *Iulina*. Era aceeași privire, care străbate la inimă. *Iulina* simțea, că i-se face rău, o prind ameteți, și s'a lipit bine de *Toma*, ca o porumbiță fricoasă.

Întăiu a cântat țiganul numai din chitară, iar în urmă a început să cânte și din jurul. Glasul său era dulce și plăcut, și toți îl ascultau cu drag. Cânta niște cântece pe cari nu le mai auzise nimenea și se acompania singur cu chitara. *Iulinei* i-se părea însă, că sunt cântecele pe cari ea le cântă. Și așa de meș-

teșugit știa țiganul să-și poarte glasul. Acuși era subțirel, ca vântul de vară, acuși iarăși puternic, ca orcanul intrat printre arborii seculari ai pădurii. Și pe când țiganul cânta, fetița venită cu el juca în jurul lui.

Intr'o mână ținea țiganca o tobă mică, cu zurgalae, și din când în când lovea toba de genunche, și atunci zurgalaele sunau ca niște clopoțele de argint. Și precum era de curioasă cântarea țiganului, așa de curioasă era și țiganca cu jocul ei. Nu era joc, era o săritură continuă în jurul țiganului, la care privia galeș din când în când. Mai se oprea în loc, apoi iar sărea la o parte, ca și cum s'ar teme de el, și în urmă se învârtea într'un picior, ca fusul, încât li-se făcea rău celor din sală și începeau se strige, „desul, desul“. Cu o sbierătură puternică țiganul își termina cântarea, iar țiganca cu o săritură îndrăzneată se arunca în brațele lui. Țiganul pe brațe o scoase afară. Asta plăcu publicului, și începu să ceară, ca să se mai repeteze odată.

Și iarăși apărură pe bină, amândoi, cu suris pe buze, și țiganul începu să cânte, iar țiganca se pregătea să înceapă jocul, când cineva sare pe bină, ia toba din

mâna țiganței, dă cu țiganca la o parte și vrea să joace.

Era *Iulina!*

Țiganca voia se protesteze, dar la un semn dat din partea fratelui ei să liniștește și dispere. Țiganul, care încetase cu cântarea, începu acum de nou.

Și *Iulina* juca.

Și era atât de ușoară la pas. Se învârtea cu atâta istețime în jurul țiganului, de credeai că e o căprioară, care fuge din calea vânătorului, ori e undă de rău, care se sloboade dela deal la vale.

Cei din sală nu puteau să creadă ochilor. Așa de istețată să fie *Iulina*? Acum vedeau ei toți ce picioruțe mititele are *Iulina*, și ce talie mlădioasă, ce păr frumos și ce ochi înflăcărați. Părul i-se despletise și îi acoperea umerii și spatele, până din jos de genunchi. Intocmai cum a jucat mai nainte țiganca, a jucat și *Iulina*, însă mai frumos, mult mai frumos. Când a fost gata, s'a aruncat și ea, ca țiganca, în brațele țiganului, care pe brațe a scos-o afară. (Va urma).

pune în mișcare toate energiile și virtuțile naționale, Maiestatea Sa Regina completează opera Soveranului nostru iubit, cultivând artele frumoase și lucrând într'un mod admirabil, ca să aline suferințele celor anevioși și oropiți de soarte.

Adânc respect, nețărmită recunoștință și nestrămutat devotament datorim cu toții Augustilor noștri Soverani, pentru binefacerile ce revarsă asupra scumpei noastre patrii.

Iubire și recunoștință se cuvine să arătăm și Altețelor Lor Regale, Principei Lui Ferdinand și Princesei Maria, cari secondeză pe Augustii noștri Soverani în opera de preamărire a țării.

Binecuvântați să fie toți aceia, cari contribuiesc pentru atingerea scopului filantropic ce urmăresc societățile de binefacere puse sub oblăduirea M. S. Reginei.

În numele comitetului societății „Pânea zilnică”, aduc deci în public mulțămiri pline de recunoștință tuturor acelor, cari au ajutat cu bani, material de construcție și articole de menaj pentru clădirea acestei săli, care a fost dăruită de societatea anonimă Goetz et compagnie, din fosta expoziție națională.

Comitetul aduce prin smerenia mea călduroase mulțămiri dlui primar al capitalei, care a cedat societății terenul, cum și dlor prefecti, al poliției capitalei și al județului Ilfov, pentru tot sprijinul ce au dat și dau acestei societăți.

De asemenea mulțamește comitetul și tuturor persoanelor caritabile, casselor de credit și bănci, cari vin în ajutorul societății „Pânea zilnică”, grație cărora s'a putut înființa acest locaș, unde se poate procura hrană zilnică la sute de săraci.

Binecuvântată fie și memoria mult regretatului și neuitatului Grigorie Triandafil, care a testat pentru societatea de binefacere „Regina Elisabeta” 12 mii lei, și a lucrat cu tot devotamentul și din toată inima pentru societatea „Pânea zilnică”.

Rog pe bunul Dumnezeu, să reverse harurile sale cele bogate asupra tuturor acelor, cari au știut și vor ști să urmeze pilda, ce pururea au dat pe toate căile, M. M. LL. Regele și Regina României”.

M. S. Regina a binevoit apoi a se întreține cu asistenții, mulțămind în parte fiecăruia de concursul oferit.

După aceea, în fața Maiestații Sale s'a lăsat a intra săracii și s'a servit întâia masă în acest pavilion care, după cum se știe, a fost ridicat întâi la expoziția jubilară și oferit instituției „Pânea zilnică” de către societatea Goetz.

La ora 1 M. S. Regina s'a întors la palat.

NOUȚĂȚI.

În jurul unei desmințiri. După „Lupta” vine și „Tribuna” și ne ceartă, pentru că am desmințit o știre neadeverată, publicată în „Lupta” despre dnul Burdia. Credem, că esența lucrului nu e aceea, dacă suntem, ori nu suntem organul dlui Burdia. Domnii dela „Tribuna” știu foarte bine, că suntem organul unei biserici întregi, între ai cărei fii dnul Burdia nu ocupă tocmai locul din urmă, fiind membru în toate corporațiunile noastre înalte bisericești: consistoriu, sinod eparhial, congres național, unde reprezintă mii de credincioși. Dar nu aceasta e chestia, ci următoarea: Sunt adevărate, ori nu sunt adevărate cele scrise despre dl Burdia în „Lupta”? Dacă sunt adevărate, dovedească cel ce le afirmă. Iar dacă nu sunt adevărate, vor fi de acord cu noi confrății dela „Tribuna”, că nu e lucru corect a se purta lupta cu armele minciunii în contra nimănu. Dacă am aproba acest mod de luptă, am da dreptate presei maghiare, care cu aceleași arme poartă lupta în contra noastră.

Conferența dlui Dr. Lupaș, ținută ieri, Duminecă, la orele 5, în sala festivă a „Muzeului Asociațiunii”, a fost foarte succesă. Publicul, care putea fi mai număr, l'a aplaudat cu căldură pe dl Lupaș, care a vorbit despre „Triumful ideilor moderne asupra cugetării medievale” cu multă temeinicie. Vom reveni.

Jubileul „Gazetei Transilvaniei”. Ziariul „Gazeta Transilvaniei” din Brașov împlinește la 31 Decembrie 1907, șaptezeci de ani de existență. Aniversarea aceasta, redacțiunea ziarului acestuia vrea să o serbeze, editând un număr jubilar, care va apăre în cursul lunii Ianuarie 1908. Dorind ca la acest număr jubilar să colaboreze cât mai mulți dintre fiii luminați ai neamului nostru, redacțiunea roagă pe toți Românii de bine, ca pentru numărul acesta jubilar să trimită câte un mic produsct al ingeniului lor, lucrare de cuprins politic, științific, literar, social, ori economic, în proză sau în versuri, și anume, după putință, lucrări scurte. Prețul unui număr jubilar din „Gazeta Transilvaniei” e stabilit în suma de 1 cor. Abonamente la numărul jubilar se primesc până la 31 Decembrie vechiu 1907. Venitul curat al acestui număr jubilar e destinat pentru bibliotecile populare.

Pentru gimnaziul din Brad s'au adunat din comuna Gârbova de sus, protopresbiteratul Alba Iulia, 14 cor., dela următorii credincioși: Doamna Victoria Crișan, notăreasă 5 cor. Vasile Maxa, preot, Nicolae Cirlea, învățător, câte 3 cor. Mihail Ghilea, Vasile Ghilea și Alexandru Radu câte 1 cor., dela alții sume mai mici.

Lege nouă de usură. Ministrul de justiție, dl Ghünther Antal, a prezentat Mercuri dietei ungare un proiect de lege despre modificarea legii de usură din anul 1883. Legea aceasta adevăc nu e destul de aspră față de cei ce exploatează fără milă pe cei aflători în strâmtoare și în lipsuri, de aceea noul proiect de lege precizează mai bine casurile în cari se comite usură neiertată și croește pedepse mai aspre pe seama usurarilor.

Antichități. În comuna Păuliș, comitatul Aradului, a găsit pe câmp, când își ara pământul, o cupă, patru pocale, trei pahare mari, șase pahare mai mici, 16 linguri și 6 nasturi mari, toate de argint masiv și cu anul 1542 gravat în ele, — economul Ackermann.

„Agitator”. Preotul Ioan Popoviciu din Bârsa, comitatul Aradului, a fost judecat din partea tribunalului din Arad la 400 cor. amendă în bani, pentru că ar fi agitat poporul în contra primpretorului cercual, care luase unele dispozițiuni administrative contrare intereselor comunei numite.

O nouă carte de Carmen-Sylva. La Wanderling în Karlsruhe a apărut în nemțește romanul „Haiducii” scris de Bucura Dumbrava. Eroii romanului sunt Jianu, căpitanul de haiduci, și Horia, eroul din Munții-Apuseni, iar Bucura Dumbrava nu e alta decât Carmen-Sylva, Regina României.

Contele Friedrich Schönborn, presidentul judecătorei supreme administrative din Viena, a decedat după scurte suferințe în Viena.

Advocat nou. Domnul Dr. Elie Popescu din Râpa-superioară a făcut censura de avocat în 20 Decembrie, la tabla regească din Murăș-Oșorheiu.

Dr. Bartok György, superintendentul bisericii reformate, a decedat în mod subit, Joi la orele 6 sara, în reședința sa din Cluj, în etate de 62 ani. La anul 1899 a fost ales în demnitatea de superintendent, iar mai înainte a fost preot în Aiud și Orăștie.

Sănătatea Regelui Carol. Profesorul Noorden a comunicat unui ziarist vienez, că starea sănătății regelui Carol al României este din cele mai satisfăcătoare. Are să facă o cură de liniște perfectă de trei săptămâni, apoi Soveranul român poate să-și reia ocupațiunile obicinuite.

Daruri de Crăciun săracilor noștri. La apelul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” pentru daruri de împărțit între săracii noștri la Nașterea Mântuitorului I. Christos, a dat dl Pantaleon Lucața, căpit. c. și r. în pens. și cassar consistorial 10 cor. Ioan de Preda, fiscal consistorial 5 cor.

Dela comitat. Comitetul municipal al comitatului Sibiu ține adunare generală extraordinară în 28 Decembrie nou 1907 la orele 10. Ordinea de zi e compusă din 28 puncte, de diferită natură.

La fondul Victor și Eugenia Tordășian pentru înzestrarea fetelor sărace au mai dăruit: George Proca, inv. penz., (Râșnov) 4 cor., Nicolae Iosif, inv.,

(Aciliu) în amintirea mamei sale răposate 2 cor., Romul Mircea, prot. (Mediaș) 1 cor., parohul Constantin Moldovan (Roșia-săs. și soție sa Zorița n. Dandea, din prilejul botezului fiului lor Mircea Constantin 2 cor., Nic. Borzea, prot. (Făgăraș) 1 cor.

Dar Muzeului Asociațiunii. Din prilejul onomastice sale dl Nicolau Benția, funcționar la „Albina” Sibiu, a dăruit Muzeului „Asociațiunii” suma de 10 cor. Mulțămim și pe această cale dlui donator. Sibiu, 22 Decembrie 1907. Biroul Asociațiunii.

Limba „moldovenească”. Sfântul sinod al bisericii gr.-or. din Rusia a trimis încunoștințare episcopului Partenie din eparhia Podoliei, că în conformitate cu cererea clerului din Podolia, sfântul sinod din Rusia a încuviințat, ca în școlile primare din partea sudapuseană a Rusiei să se predea moldovenilor (Românilor basarabeni) limba lor română, iar Rutenilor limba ruteană. Consiliul pedagogic de pe lângă sfântul sinod a fost însărcinat cu compunerea manualelor necesare de limbă „moldovenească”.

† Ioan Grecu, notar în pens., membru în comitetul și sinodul protopresbiteral, a decedat, după scurte și grele suferințe, la 4/17 Decembrie 1907 în anul al 75 lea de viață. Rămășițele pământești ale adormitului în Domnul s'au așezat spre vecinic răpus în 6 Decembrie v. 1907, la orele 3 d. a. în cimiterul bisericii gr. or. din Bădărlariu. Odihnească în pace!

Școlae închise. Din Varșovia vine știrea, că activitatea societății pentru susținerea școlilor polone a fost sistată, în urma unei amende grele la care a fost supusă din partea puterii de stat. Urmarea acestui fapt e, că o mie șase sute de școlae polone au trebuit să fie închise numai decât. Societatea și-a dus capitalele în străinătate, pentru a nu-i fi confiscate.

† Ioan Necșa. Luni în 3/16 Decembrie s'a celebrat înmormântarea tinărului student în teologie Ioan Necșa în Apoldulmare. În exerciarea convenită a dragostei colegiale și a iubirei respectuoase, colegii regretatului defunct au grăbit la cociugul celui ce s'a depărtat dintre ei, ducându-i și o frumoasă cunună. Un jalinic și bine-simțit cuvânt de adio a rostit teologul A. Bodea, iar corul teologilor a dat cu atâta duioșie și siguranță răspunsurile funebre, încât prin aceasta — precum și prin frumoasa manifestare de colegialitate — au câștigat simpatia tuturor. Chiar și străinii din comună au rămas încântați. Răposatul odihnească în pace.

Din conte — șofer. Contele Ferdinand Hochberg din Berlin, amic bun al moștenitorului de tron din Germania, a renunțat la rangul de conte și primind numele burghez de Barness, a intrat în slujbă, în America, unde se refugiase cu nevasta sa, asemenea burgheză, luată în contra voinței părinților, ca șofer la automobil.

Catastrofă. În minele din Pittsburg, America, s'a întâmplat explozie zilele trecute, cu sfârșit foarte tragic. Cincisute de muncitori și-au pierdut viața. Erau în cea mai mare parte, dacă nu chiar toți, oameni dela noi, din Ungaria.

A murit în teatru. Ministrul de comerț al Rusiei, Filosof, a fost atins de apoplexie în teatru, sub cursul unei reprezentațiuni de gală, și a rămas mort pe loc.

Inspectori de „trezvie.” În Rusia s'au creat oficii noi, pe sama aristocraților scăpătați, cari nu mai au ce cheltui, inspectoratele de trezvie, cu misiunea, de a controla, ca poporul să nu se îmbete, ci să rămână treaz.

Se caută un morar la o moară cu benzin, cu o peatră. Salar lunar 20 cor. și întreaga întreținere, ori 40 coroane fără vipt. Postul se poate ocupa la 1 Ianuarie 1908. A se adresa dlui Tovie Popa, paroh în Szuliget, posta Maros-Solymos.

Teatru.

Luni: În beneficiul dlui Redl farsa „Ein gemachter Mann”.

Marti: Teatrul e închis.

Mercuri: După amiază „Schützenlied”, operetă, sara „Der Verschwender”, piesă fantastică.

A VIZ.

Membrii români ai clubului municipal sunt rugați a lua parte la consfătuirea ce se va ținea cu privire la adunarea generală municipală din 28 l. c. în aceeași zi dimineata la orele 8 în localul Casinei Române din Sibiu.

Sibiu, în 23 Dec. 1907.

Dr. Liviu Leményi
prezident.

Dr. L. Borcia
secretar.

Din public.†)

Mulțămiri publică.

Cu ocaziunea ținerii ședinței festive din 29 Noembrie v. 1907 a societății de lectură „Andrei Șaguna”, în memoria patronului ei, au binevoit a contribui următorii:

I. P. S. Sa dl Ioan Mețianu arhiep. 15 cor., Il. Sa dl Dr. Ilarion Pușcariu, arhimandrit, vicar arhiepiscop Il. Sa dl Alexandru Mocsonyi, mare proprietar, Dr. Liviu de Leményi, avocat, Alexandru Lebu mare proprietar, fiecare câte 10 cor. Avram P. Păcurariu protopop, (Hunedoara) 6 cor., P. C. Sa dl Dr. Eusebiu R. Roșca, protosincol, director seminarial, Nicolau Ivan, asesor cons. Pantaleon Lucața, cassar cons. Pavel Boldea, prot. milit., Dr. Aurel Crăciunescu, prof. sem., Demetriu Câmpean, arhiv. cons., dșoara Elena Petrașcu, dir. la intern. școlae civile de fete, a Asociaț., dna Iulia Dancăș, dir. la școala de menaj, Victor Onișiu, comerc. fiecare câte 5 cor., Dr. Atanasie Marienescu, jude de tablă în pens., Dr. Vasile Bologa, dir. școlae civile de fete a Asociaț., Dumătru Comșa, Dr. Petru Șpan, profesori semin. Ioan A. de Preda, fiscal conz., Dr. Ioan Borcia, prof., Dr. Ilie Iancu, medic, Oprea Șteflea viconotar la comitat, fam. Dr. Moga, fam. Nicolae Solomon, fiecare câte 4 cor. Paul Muntean, colonel în pens., Dr. George Proca, secretar cons., Lazar Tritean, asesor cons., Dumitru Cunțan, Dr. Ioan Lupaș, Vasile Stan, Timotei Popoviciu, profesori sem., Victor Păcală prof. Dr. Eugen Curta, medic mil., Traian Petrișor, paroh (Gușterița), Ioan Coșciuc, conduc. școlae economice, Petru Ilieș compactor, fiecare câte 3 cor., Moise Lazar, Mateiu Voilean, Victor Tordășian, Victor Fincu, asesor cons., fam. Ștefan Stroia, protonotar ctens, Nicolae Borzea prot (Făgăraș) Dr. Ilie Beu, medic, Dr. Ilarion Holom, Octavian Goga, secretar. Asociațiunii, Dr. Ioan Dobre, ofic. cons., Baptist Boiu, catihet, oficial cons. Constantin Dimian, econom sem., Ilie Hociotă, catihet, Ilie Dobrotă, par., Poiana, Romul Platoș, paroh, Turnișor, familia Barcian, Candid Popa, inv., Florian Murășan, dșoara Elisaveta Butean, prof la școala civ. de fete a Asociaț., dnele Eugenia de Paloș, Verzar, Elisabeta Verzar, dșoarele Veturia Crăciun, Aurelia Moga, dna Ioana Rebeaga, doamna Ana Boier, Iosif Marcu sen., N. N., fiecare câte 2 cor., dna Sofia Băbușiu, preoteasă văd. 1 cor. 60 fileri, dl Ioan Pamfilie, inginer, dna Sidonia Muntean, Petru Debu, par., Toderița, Eugen Tulea, Marou Jurca, funcționar la „Albina”, Vas. Sava, dșoarele Cornelia Mafteiu, Elisa Angel, Maria Indrieș, N. N., fiecare câte 1 cor., Ioan Vestemian 60 fileri, George Joandrea 50 fileri, N. N. 20 fileri, mai mulți elevi seminariali 2 cor. 36 fil. Dr. Ioan Fruma, adv., 4 cor. Suma totală 257 cor. 26 fil.

Tot cu aceasta ocaziune au dăruit pe sama bibliotecii societății de lectură dșoara Eugenia Dârlean următoarele cărți: Teoria Dramei, de Dr. Iosif Blaga, Istoria lui Ștefan cel mare, de N. Iorga și Proces dintre moștenitorii Ioan Oteteleșanu și D. Ioan Kalinderu, iar redacțiunea „Foaia Populului” următoarele cărți: Götzendämmerung, Ein Kulturbild, Anuarul X al societ. teatrale, Matematică financiară, de prof. Ciortea, Ingrijirea vinului, de Simulescu. Corespondența comercială, de I. C. Panțu, Alcoolismul, de Dr. Marcu și Roșian, Legea tovărășiilor și băncile populare în România, de V. C. Osvada, Benjamin Franklin, conferență, Discursuri parlamentare, de Dr. Iuliu Maniu.

Societatea de lectură „Andrei Șaguna” se simte plăcut îndemnată a exprima tuturor marimonioșilor donatori — pe această cale — cea mai călduroasă mulțămiri.

Sibiu, 5 Decembrie v. 1907.

Pentru soc. de lectură „Andrei Șaguna”:

Dr. Nicolae Bălan
prezident.

Romulus Perian,
cassar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această Redacțiunea nu primește răspunderea.

Nr. 160/1907.

[351] 3-3

CONCURS

Pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Hațegului, pe baza dispozițiilor statutului organic și a regulamentului pentru procedură la alegerea de protopresbiter, prin aceasta conform ordinului Preaveneratului Consistor arhidiecezan dno 12 Noemvrie a. c. nr. 12074 Plen. se deschide concurs cu termen de 30 de zile computate dela prima zi ce urmează după publicarea acestui concurs în „Telegraful Român“.

Fiitorul protopresbiter va fi totodată și paroh în locul central al tractului, adică în parohia din opidul Hațeg unde va avea să și ca-tehiseze.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Venitele parohiei centrale de clasa I. din Hațeg satorite în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

2. Venitele protopresbiterale, anume: dotațiunea din fondurile arhidiecezane întregită cu adausul din casele parohiale din tract.

3. Taxele ce incurg pentru vizitarea comunelor din tract și pentru alte funcțiuni speciale.

Concurenții au se documenteze cualificațiunea prescrișă în conculsul congresual nr. 111 din 1888, iar concursurile lor instruite cu toate documentele necesare să le înainteze la Preaveneratul Consistor arhidiecezan în termenul sus indicat, alăturând la documente și o tabelă de cualificațiune, după rubricile indicate în provocatul regulament congresual din 1888, §. 12.

Concursurile întrate după expirarea termenului de concurs nu se vor lua în considerare.

Din ședința comitetului protopresbiteral al tractului Hațeg ținută la 30 Noemvrie 1907.

Hațeg, la 30 Noemvrie 1907.

Avram P. Păcurariu
administ. protopresbiteral.

Nicolae Sânzian
notar.

[350] 3-3.

Aviz de licitare.

Bunul fundațiunei Baronului Carl Bruckenthal, administrat din partea presbiteriului evang. A. B. din Sibiu, situat pe hotarul comunelor Bethlen Szt. Miklós și Căpâlna în comitatul Târnavei-mici, lângă halta Bethlen Szt. Miklós în depărtare numai de 1/2 oară dela stațiunea Șona, comasat și cu o extindere de preste 2000 jugăre (a 1600□) la care aparține clădiri vaste pentru economie și locuință, o moară cu patru scaune, dreptul de târg și de vânat, se va da în arândă pe calea licitațiunii orale, și pe lângă primirea și de oferte, cu prețul de strigare de 24.000 cor. Bunul se exarândează eventual și în două părți, dintre care partea din jos va consta din castel, curtea domnească și pământurile până inclusive râtul biróvölgy, al cărei preț de strigare va fi 21.120 cor., iar partea din sus care se extinde până la granița bunului și constă din pășuni și arături, va avea un preț de strigare de 5280 cor.

Licitația se începe la 15 Ianuarie 1908 înainte de prânz la 10 ore în sala de ședințe a presbiteriului evang. A. B. în Sibiu (Huetplatz Nr. 1) și până la 9 oare din aceeași zi, se vor primi la cassa bisericeii evangelice de acolo și oferte în scris, timbrate în regulă, sigilate și provăzute cu vadiul de 1400 cor. event. 2112 cor. și resp. 528 cor.

Vadiul e a se depune în bani gata, ori în libele de depunere sau

scrisuri fonciare a vreunui institut de credit din Sibiu, ori în fine în hârtii de valoare recunoscută de stat ca apte de a servi ca cautiune, cari se vor accepta ca cautiune, până la 2/3 din valoarea lor după curs.

Presbiterul își rezervă dreptul de a alege liber între ofertele ce i se vor face, event. de a deschide licitațiune nouă sau de a da bunul întreg sau cele două părți ale lui în arândă, din mână liberă și fără a mai deschide licitațiune nouă.

Periodul nou de arândă se începe la 1 Noemvrie 1908 și se încheie cu 31 Octomvrie 1920.

Condițiile ulterioare se pot afla dela administratorul Iohan Iekel în Bethlen Szt. Miklos, sau în cancelaria directorului bunului Dr. Ludwig Kirchgatter, aici în Sibiu (Pământul mic Nr. 11) sau în fine în cancelaria presbiterului ev. A. B. (Huetplatz 1) în oarele de cancelarie.

Sibiu, la 12 Decemvrie 1907.

Presbiteriul evangelic: A. B.

Nr. 743—1907

[349] 2-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa II-a Balan-suseni, protopresbiteratul Ungurașului, se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne cererile concursuale subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul sus indicat, prezentându-se înaintea alegătorilor în vre-o Duminică sau sârbătoare spre a cânta respective a celebra și cuvânta în biserică.

Fizeș-Sânpetru, 17/30 Noemvr. 1907. Oficiu protopresbiteral gr.-or. al Ungurașului în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Pavel Roșca,
protopresbiter.

Pentru domnii preoți!

Dela **Librăria arhidiecezană** se poate procura

CONDICĂ

bine compactată în piele și cu părăți tari,

în care (conform circulariului consistorial numărul 2142 din 3 Martie 1903) sunt a se induce „momentele mai însemnate ce obvin în comună în decursul anului și cari merită a fi însemnate pentru posteritate.“

Conține 200 fol.

Prețul **6-60 cor.**, + porto postal **80 fl.**

Noua lege școlară

Articolul de lege XXVII din 1907 referitor la raporturile de drept ale școalelor nesuținute de stat și la competențele învățătorilor aplicați la aceste școale, precum și

Instrucțiunea

cu privire la executarea acestui articol de lege.

Traducere de:

Lazar Triteanu
referent școlar.

Să afle de vânzare la

Librăria arhidiecezană în Sibiu

cu prețul de 1 cor. 20 b. plus 10 bani porto postal.

„**CORDIANA**“ institut de credit și economii,

Filiala Agnita

(Szent-Agotha, strada lungă 81)

primește **depuneri** spre fructificare cu **5%**, pe lângă

(337) 6-10

abzicere de șase luni cu **5¹/₂%**.

Depuneri și ridicări se pot face și prin poștă.

Cea mai renumită bere

din

fabrica de bere alui Anton Dreher A. G.

în **Köbánya (Steinbruch)**

se recomandă cu inzistență **P. T. Public.**

Se poate procura în cele mai bune prăvălii.

Depositul principal se află la

M. Samuel Rubinstein,

[76] 55— Sibiu — Nagyszeben.

Explicarea Evangeliilor duminicale

și ale

Sărbătorilor împărătești

de

Simeon Popescu,

Protopresbiter-Profesor.

Tiparul și editura

TIPOGRAFIEI ARHIDIECEZANE

în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul broșat 3 coroane + porto 20 fileri.

Librăria Tipografiei arhidiecezane,
Sibiu — Nagyszeben.

Aviz!

Domnilor învățători și directori de școale le recomandăm depozitul nostru de Harte geografice, Globuri terestre cu meridian, Tabele de cetit ung. și românești, aprobate de Inaltul Minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică, precum:

	K r.
HARTA Ungariei politică 178×127 cm.	12-65
„ „ fizică 178×127 cm.	12-65
„ Austro Ungariei politică 46×115 cm.	12-65
„ „ fizică 46×115 cm.	12-65
„ Europa politică 170×138 cm.	13-20
„ „ fizică 170×138 cm.	13-20
„ Aziei politică 176×180 cm.	19-80
„ Africei „ 132×134 cm.	14-30
„ America de Nord politică 140×108 cm.	15-40
„ „ Sud „ 128×100 cm.	15-40
„ Australia politică 172×138 cm.	19-80
„ Semigloburilor, cele 5 părți ale pământ. 220×140 cm.	18-70
HARTELE comitatelor Brașov, Cluj, Făgăraș, Hunedoara à	—30
„ „ Sibiu, Turda à	—20
GLOBURI terestre simple à 6-60, 10-60 și	20—
„ „ cu meridian à 10-60, 16-80, 25-20 și	42—
TABELE de părete pentru cetit, românești	4-80
„ „ „ „ „ ungurești	4-80
„ „ Istoria naturală (16 bucăți colorate)	14-40
„ „ măsuri metrice	1-60

Asemenea oferim tot felul de recuzite pentru școală: ceruze, cerneală, caete, pene, etc.